

дума да е изкривена клиселикъ, отъ клисѣ, черква, още повече, че тя, ако и не отъ турски произходъ, е влѣзла въ турската номенклатура (напр. Къркъ-Клисе = 40 черкви.) Тѣй или инакъ, Кешишликъ отговаря на българското мѣнастирище или въ по-тѣсна смисълъ калугерище, калугерово, мѣсто на монаси, и даже черковище. Ср. села: Клиседжикъ (черквица) или изкривено Кеседжикъ, въ куртбунарско; Клиседжикъ въ шуменско; Клисе-Кьой (черковно), пирдопско; Калугерово въ карловска, пазарджишка и орханійска околии; Калугерица, шуменско; Калугеровъ Долъ, тетевенско; Калугерски Чифликъ, радомирско; Калугеръ, бѣлоградчишко и Калугеръ-Махала въ ломско. Послѣдното име приляга за клуцохорския Кешишликъ още и за това, защото е свързано съ заселище до самата тая махала, нарѣчено Дервишъ-Махала, днесъ Крумово. Мухамеданкитѣ дервиши отговарятъ на българскитѣ постници, отшелници, хермити, съ скити, обители, нарѣчени текѣта¹⁾. Думата кешишъ отговаря тъкмо на калугеринъ, монахъ, а не на попъ, свещеникъ (папáзъ).

Заправянето на Клуцохоръ е станало малко слѣдъ това на централния Сливенъ и най-малко прѣди четири вѣка. Това се вижда прѣди всичко отъ прѣданието, че първитѣ клуцохорци заварватъ тамъ гора, а не изсѣчено или посадено съ градини пространство, каквото би се случило въ единъ сравнително по-дълъгъ периодъ слѣдъ заправянето на централния Сливенъ.

Турското име на Клуцохоръ — Кадж-Кьой е вѣроятно отъ това, че пространството на тоя кварталъ е принадлежало на единъ отъ сливенскитѣ кадии (сѣдии), ако не и на първия кадия въ Сливенъ. Та и самиятъ Сливенъ, първоначално като чисто войнишко заселище съ заселени до него турци, отдѣлно отъ българитѣ, въ административно отношение е билъ подъ вѣдомството на кадия, — каджеликъ; постепенно прѣ минава въ стадия на кааза, и най-сетнѣ до освобождението се обърна въ санджакъ (окръгъ). Кадията е нѣмалъ никаква власть върху привилегированитѣ

¹⁾ Ср. села Дервишъ-Махала, ломско, Дервишъ-Мюсюмъ, варненско, Дервишко, никополско.